

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

Stanowisko
XXIII Zgromadzenia Ogólnego
Związku Powiatów Polskich
w sprawie problemów w funkcjonowaniu systemu ochrony zdrowia

Warszawa, 10 kwietnia 2018 roku

Ochrona zdrowia jest postrzegana przez obywateli jako jeden z najważniejszych obszarów usług publicznych. Nie dziwi zatem sytuacja, w której oczekują oni od jednostek samorządu terytorialnego, zwłaszcza powiatów, zapewnienia odpowiedniej jakości ochrony zdrowia. W istniejącym stanie prawnym jest to jednak niemożliwe, w szczególności ze względu na politykę prowadzoną na poziomie centralnym oraz istniejące rozwiązania legislacyjne.

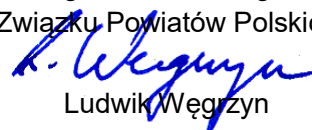
Związek Powiatów Polskich z niepokojem obserwuje sposób w jaki obecnie prowadzone są prace nad zmianą zasad wynagradzania osób zatrudnionych w służbie zdrowia. Zwracamy uwagę, że składanie obietnic płacowych przez obecnego Ministra Zdrowia bez zagwarantowania środków finansowych na ich realizację oraz bez jakiegokolwiek refleksji nad skutkami społecznymi takich działań, należy uznać za działanie nieodpowiedzialne. Najbardziej kuriozalnym przykładem takiego działania jest podpisane niedawno porozumienie z rezydentami, w którym Minister Zdrowia zobowiązuje się do zagwarantowania minimalnego wynagrodzenia zasadniczego dla lekarzy rezydentów i lekarzy specjalistów począwszy od 1 lipca 2018 r. Jednocześnie to samo porozumienie przewiduje, że projekt nowelizacji ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych zostanie przedłożony Radzie Ministrów w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie porozumienia (tj. do 8 maja 2018 r.). Uwzględniając okres jaki konieczny jest do zamknięcia procesu legislacyjnego (w tym okres konieczny na przeprowadzenie konsultacji społecznych i uzgodnień, czas konieczny na przyjęcie ustawy przez Sejm i Senat oraz niezbędne *vacatio legis*) oczywistym jest, że 1 lipca br. żadna regulacja gwarantująca zwiększenie środków na finansowanie służby zdrowia nie wejdzie w życie. O tym, że obiecana podwyżka powoduje zwiększenie presji na podwyżki wynagrodzeń wszystkich pozostałych grup zawodowych pracujących w ochronie zdrowia Ministerstwo Zdrowia najwyraźniej nie myśli, choć może to spowodować pogorszenie i tak już trudnej sytuacji finansowej podmiotów leczniczych oraz rodzić problemy, z którymi przez kolejne lata borykać się będą podmioty tworzące.

Na skalę roszczeń płacowych ma wpływ również zbyt niska, nieadekwatna do potrzeb liczba personelu medycznego. Dlatego należy niezwłocznie i radykalnie zwiększyć liczbę studentów kierunków lekarskich i pielęgniarskich. Średnia wieku lekarza wynosi obecnie ok. 60 lat, a pielęgniarki ok. 50 lat. Szpitale powiatowe borykają się z ogromnym deficytem kadry lekarskiej i pielęgniarskiej, bezpośrednio zaangażowanych w ratowanie życia i zdrowia pacjentów. Polska posiada odpowiedni kadry naukowej i bazę do kształcenia w tych zawodach. Blokowanie dostępu do obu kierunków kształcenia i w konsekwencji obu zawodów jest całkowicie nieuzasadnione. Zaniechanie działań naprawczych spowoduje dalsze pogorszenie stanu opieki zdrowotnej. Natomiast w obecnym okresie przejściowym należy również ułatwić możliwości podejmowania pracy przez lekarzy z zagranicy.

Po raz kolejny Związek Powiatów Polskich apeluje o prawne uregulowanie kwestii zasad stwierdzania zgonu. Problem znany jest od kilkunastu lat, od kilku miesięcy oczekujemy na publikację opracowanego przez Ministerstwo Zdrowia projektu ustawy. Obecnie obowiązujące przepisy o zasadach stwierdzania zgonu pochodzą z lat 50 i 60-tych ubiegłego wieku (ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 r. w sprawie stwierdzania zgonu i jego przyczyny) i nie przystają do innych współcześnie obowiązujących przepisów. Sama zresztą delegacja prawna do wydania przedmiotowego rozporządzenia jest niezgodna z obecnymi standardami konstytucyjnymi. Niestety – bezproduktywnie minął kolejny rok przy oczekiwaniu ze strony administracji rządowej, że problem zostanie rozwiązany staraniem i na koszt powiatów – choć powoływanie tzw. koronerów, pomijając ocenę sensowności tego rozwiązania, jest bez wątpienia zadaniem z zakresu administracji rządowej i powinno być finansowane ze środków budżetu państwa.

Kolejną od lat nieuregulowaną sprawą jest kwestia wyznaczania dyżurów aptek przez rady powiatów. Obecnie obowiązujące przepisy nie dają obywatelom żadnej realnej gwarancji dostępności do leków w dni wolne od pracy oraz w porze nocnej. Stan ten, pomimo iż znany Ministerstwu Zdrowia od wielu lat, w żaden sposób nie przełożył się na aktywność legislacyjną ze strony resortu. Związek Powiatów Polskich we współpracy z Naczelną Izbą Aptekarską opracował projekt nowelizacji ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne, który w naszej ocenie pozwoli na zabezpieczenie potrzeb mieszkańców. Oczekujemy, że wypracowane przez nas rozwiązania, znajdą swój pozytywny finał w Sejmie.

Przewodniczący
XXIII Zgromadzenia Ogólnego
Związku Powiatów Polskich

Ludwik Węgrzyn